Οι χριστιανοί δεν πρέπει να καλλωπίζονται και να φορούν αρώματα (Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Απριλίου, 2016

Ομιλία του Ἀρχ. Σάββα Ἁγιορείτη βασισμένη στόν λόγο Ε' του Ἁγίου Νικοδήμου Ἁγιορείτου από το βιβλίο «Χρηστοήθεια»

Ἀκοῦστε τήν ὁμιλία **ἐδῶ** (Συνάξεις Κυριακῆς στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης)

Σήμερα θυμόμαστε τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας καί τή μέλλουσα κρίση. Θυμόμαστε ὅτι ὅλοι θά δώσουμε λόγο στόν Θεό γιά τίς πράξεις, τίς σκέψεις, τίς ἐπιθυμίες, τά συναισθήματά μας. Θά φορέσουμε τίς πράξεις μας σάν ἕνα ἄλλο ἔνδυμα. Μέ αὐτό τό ἔνδυμα θά παρουσιαστοῦμε μπροστά στόν Θεό. Αὐτό τό ἔνδυμα εἶναι πού θά μᾶς ξεχωρίσει, θά ξεχωρίσει τούς χριστιανούς, ἀπό τούς μή χριστιανούς, τά πρόβατα ἀπό τά ἐρίφια.
Λέει ὁ ἅγιος Κύριλλος ὅτι ὅπως ξεχωρίζεις ἀπό τό μαλλί, τό κατσίκι ἀπό τό πρόβατο, ἔτσι θά ξεχωρίσουν τότε καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς ἀνθρώπους πού δέν θέλουν νά ἔχουν σχέση μέ τόν Θεό. Θά ξεχωρίσουν ἀπό τήν ὅλη τους ἐμφάνιση καί τό ὅλο τους παρουσιαστικό. Μπορεῖ σ’ αὐτήν τή ζωή νά ξεγέλασαν τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Νά φαινόντουσαν καλοί γιατί φοροῦσαν μάσκες. Ὅμως ἐκείνη τή στιγμή θά πέσουν ὅλες οἱ μάσκες.
Κάποτε συνέβη ἕνα περιστατικό ἀστεῖο, ἀλλά καί διδακτικό.
Ὑπῆρχε ἕνας ἄνθρωπος πού εἶχε τσίρκο. Ἔντυνε λοιπόν μιά μαϊμού σάν ἄνθρωπο, τῆς ἔβαζε μιά προσωπίδα ἀνθρώπινη καί ἔκανε πολύ περίτεχνα πράγματα, πολύ ἐντυπωσιακά. Οἱ ἄνθρωποι ἐλκύονταν καί πήγαιναν καί ἔβλεπαν αὐτήν τήν παράσταση.
Κάποιος ὑποψιάστηκε τί συμβαίνει καί πέταξε στήν ἀρένα μερικά φουντούκια καί ἀμύγδαλα. Τότε ἡ μαϊμού ξέχασε τήν ἐκπαίδευση πού εἶχε πάρει, τά χειροκροτήματα καί τό πλῆθος καί ὥρμησε πρός τά φουντούκια. Ἐπειδή ὅμως δέν μποροῦσε νά τά φάει γιατί εἶχε τήν προσωπίδα, τήν ξέσκισε καί τότε φάνηκε ὅτι ἦταν μαϊμού πού ὥρμησε ἀκάθεκτη πρός τούς καρπούς. Φυσικά ὅλοι ξέσπασαν σέ γέλια.
Κάπως ἔτσι θά συμβεῖ καί στή Δευτέρα Παρουσία. Ὁ καθένας θά φανεῖ ποιός πραγματικά εἶναι. Θά πέσουν ὅλες οἱ μάσκες. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι φορᾶμε μάσκες. Ὄχι μόνο κάνοντας ὑποκριτικά πράγματα, ἀλλά τίς φορᾶμε καί στήν κυριολεξία, ἀφοῦ ἀλλοιώνουμε τό πρόσωπό μας καί τήν ἐμφάνισή μας.
Ἄς μιλήσουμε λοιπόν γιά αὐτό τό θέμα, πού ἐνῶ φαίνεται μικρό καί τετριμμένο, εἶναι

πολύ σημαντικό. Στόν **πέμπτο λόγο τῆς Χρηστοήθειας** τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου ὑπάρχουν **τέσσερα βασικά κεφάλαια**, ὅπου διαβάζουμε:
1ον: Οἱ χριστιανοί δέν πρέπει νά καλλωπίζονται.
2ον: Δέν πρέπει νά κρατοῦν ἀρώματα.
3ον: Δέν πρέπει νά χρησιμοποιοῦν φτιασίδια.
4ον: Δέν πρέπει νά βλέπουν μέ περιέργεια. Πρέπει δηλαδή νά προσέχουν τά μάτια τους καί νά μήν κοιτάζουν μέ περιέργεια.
Ὁ ἅγιος ἀρχίζει μ' ἕνα ρητό ἀπό τίς παροιμίες τοῦ Σολομῶντος. Λέει «ὁ σοφός ἐξαιτίας τοῦ φόβου ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό κακό. Ἐνῶ ὁ ἀνόητος ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό του, ἔγινε ἕνα μέ τόν παράνομο». Αὐτά εἶναι λόγια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅλη ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι γραμμένη μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἰσχύει πάντα.
Λέει λοιπόν τό ρητό ὅτι αὐτός πού εἶναι ἀληθινά σοφός, ἐπειδή σέβεται καί φοβᾶται τόν Θεό, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό κακό. Αὐτός εἶναι ὁ ἀληθινά σοφός ἄνθρωπος, αὐτός πού ὄχι μόνο γνωρίζει κάποια πράγματα, ἀλλά τά ἐφαρμόζει κιόλας. Ἀντίθετα, ὁ ἀνόητος ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό του, αὐτοπεποίθηση καί ὑπερηφάνεια, γίνεται ἕνα μέ τόν παράνομο καί καταλήγει νά μοιάζει στούς δαίμονες. Δυστυχῶς πολλοί ἄνθρωποι μοιάζουνε στούς δαίμονες καί στό πρόσωπο καί στά ἔργα τους. Ἰδιαίτερα αὐτές τίς ἡμέρες τό βλέπουμε μέ τά καρναβάλια, τά ὁποῖα οὐσιαστικά εἶναι ἐκδηλώσεις λατρείας στούς δαίμονες.
Λέει λοιπόν ὁ σοφός Σολομών ὅτι γνώρισμα τῶν σοφῶν ἀνθρώπων εἶναι νά φοβοῦνται καί νά φυλάγονται ἀπό τά αἴτια τῶν κακῶν. Κάθε κακό, κάθε ἁμαρτία ἔχει κάποια αἰτία. Ἄν λοιπόν φυλαχθεῖς ἀπό τίς αἰτίες, φυλαχθεῖς ἀπό τόν ἀρραβώνα, ὅπως λένε οἱ Πατέρες, δέν θά φτάσεις στόν γάμο μέ τόν διάβολο, δηλαδή στήν ἁμαρτία.
Οἱ σοφοί ἄνθρωποι τό κάνουν αὐτό, γιά νά μήν πέσουν στά αἰτιατά, δηλαδή στά ἀποτελέσματα. Φοβοῦνται τίς ρίζες καί τίς ἀποφεύγουν καί ἔτσι δέν πέφτουν στά κλαριά. Φοβοῦνται τά μικρά καί ἔτσι δέν πέφτουν στά μεγάλα.
Ἀντίθετα, γνώρισμα τῶν ἀνόητων ἀνθρώπων εἶναι νά μήν προσέχουν τά μικρά καί τίς ρίζες, ὁπότε ἀργά ἤ γρήγορα φτάνουν στά μεγάλα ἁμαρτήματα. Ἔτσι, μεγαλώνει ἡ ἁμαρτία σάν ἕνα δέντρο, τοῦ ὁποίου τίς ρίζες ὅταν τίς ποτίσεις, μεγαλώνει καί φτάνει ψηλά ἔχοντας μεγάλα κλαδιά.
«Οἱ ἀνόητοι ἄνθρωποι ἐλπίζοντας στή δύναμή τους, καταφρονοῦν τά αἴτια τῶν κακῶν. Αὐτό ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά πέφτουν στά ἀποτελέσματα τῆς κακίας». Πόσοι ἄνθρωποι, ἀκόμα καί νέοι, θεωροῦν πώς δέν σκανδαλίζονται, ὅπου κι ἄν πᾶνε, μέ ὅποιον κι ἄν συναναστραφοῦνε. Ὅμως αὐτοί κάποια στιγμή πέφτουν πολύ χαμηλά στήν ἁμαρτία.
«Πολλές φορές, μάλιστα, αὐτοί πού καταφρονοῦν τά μικρά καί πέφτουν στά μεγάλα, ἀπό ἐκεῖνα τά μικρά πού καταφρονοῦν, καταφρονοῦνται ἀντίστροφα καί αὐτοί καί κυριεύονται ἀπό αὐτά». Λέει πάλι ὁ σοφός Σολομών στίς παροιμίες «ὅποιος καταφρονεῖ πράγμα, θά καταφρονηθεῖ ἀπό αὐτό». Θά γίνει δηλαδή δοῦλος του τελικά. Ἐνῶ ἐκεῖνος πού σέβεται τήν ἐντολή, διατηρεῖ πρῶτα ἀπό ὅλα τήν ὑγεία τῆς

ψυχῆς, ἀλλά καί τοῦ σώματος. Οἱ ἀρρώστιες οἱ σωματικές, πηγάζουν ἀπό τίς ἀρρώστιες τίς πνευματικές. Πνευματική ἀρρώστια εἶναι ἡ ἁμαρτία. Οἱ περισσότερες σωματικές ἀρρώστιες ἔχουν σάν αἴτιο τήν ἁμαρτία.

«Ὑπάρχουν πολλοί χριστιανοί, πού ἴσως δέν θέλουν νά πορνεύσουν, μέ ὅλη τους τή θέληση, οὔτε νά μοιχεύσουν. Θέλουν ὅμως νά στολίζονται μέ στολίδια, θέλουν νά ἔχουν ἐπάνω τους τό ἄρωμα τοῦ μόσχου καί ἄλλα ἀρωματικά, θέλουν νά βάζουν φτιασίδια στό πρόσωπο καί νά παρατηροῦν μέ περιέργεια τίς ξένες ὀμορφιές. Καί ἔτσι ἀπό αὐτά καταντοῦν καί σέ ἐκεῖνα πού δέν θέλουν».
Φτάνουν δηλαδή στό σημεῖο νά κάνουν καί τά σαρκικά ἁμαρτήματα πού ἀναφέραμε προηγουμένως. Ὅπως θά δοῦμε ὅλα αὐτά, οἱ καλλωπισμοί τοῦ σώματος καί τά ἀρώματα, ἐκεῖ ὁδηγοῦν.
«Πλάνη μεγάλη καί τέχνη τοῦ διαβόλου εἶναι αὐτή μέ τήν ὁποία φθείρει καί καταστρέφει τίς ψυχές τῶν χριστιανῶν. Αὐτός ψιθυρίζει σιγά-σιγά στούς χριστιανούς καί τούς λέει ὅτι δέν εἶναι κακό νά χρησιμοποιοῦν τούς στολισμούς τῶν ἐνδυμάτων, τίς μυραλοιφές, τά κρατήματα τῶν ἀρωμάτων, τά φτιασίδια καί τίς περίεργες θεωρίες (τά διάφορα βλέμματα δηλαδή), μέ σκοπό νά τούς ἀπατήσει καί νά τούς ρίξει στή διάπραξη τῆς πορνείας καί τῆς μοιχείας καί τῶν ἄλλων ἀκαθαρσιῶν».
Γιά αὐτές τίς ἀκαθαρσίες εἶχε πεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι εἶναι πολύ σοβαρά ἁμαρτήματα καί μέ ἀσφάλεια σέ ὁδηγοῦν στήν κόλαση. Γιατί ὅποιος κάνει ὁποιαδήποτε ἁμαρτία, ἁμαρτάνει ἐκτός τοῦ σώματος, ἀλλά ὅποιος πορνεύει, ἁμαρτάνει μέσα στό ἴδιο του τό σῶμα, τό ὁποῖο εἶναι κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπό τή στιγμή πού ὁ ἄνθρωπος εἶναι βαπτισμένος.
«Αὐτά λοιπόν εἶναι τά αἴτια (τά ἀρώματα, οἱ καλλωπισμοί κτλ), ἐνῶ οἱ πορνεῖες καί οἱ μοιχεῖες εἶναι τά αἰτιατά, τά ἀποτελέσματα. Αὐτά εἶναι οἱ ρίζες καί ἐκεῖνα εἶναι τά κλαδιά, αὐτά εἶναι τά μικρά καί ἐκεῖνα τά μεγάλα, αὐτά εἶναι ὁ δρόμος πού θεωρεῖται σωστός καί πού ὁδηγεῖ σέ ἐκεῖνα πού εἶναι ὁ τελικός γκρεμός τῆς πορείας αὐτῆς, πού καταλήγει στόν Ἅδη».
Μήν τά θεωρεῖτε ὑπερβολικά αὐτά, γιατί δέν εἶναι.
Εἶναι πολύ λυπηρό, κάτι πού διάβασα, ὅτι μετά τό περσινό καρναβάλι στήν Πάτρα εἴχαμε 100.000 ἐκτρώσεις! Βλέπετε τί ἀποτελέσματα ἔχει τό καρναβάλι... Γιά νά καταλάβουμε πόσο σοβαρό εἶναι τό ὅτι ἀλλάζουμε τό πρόσωπό μας καί μπαίνουμε σ' αὐτήν τή δαιμονική διαδικασία.
«Ὑπάρχει πορεία πού θεωρεῖται ἀπό τούς ἀνθρώπους ὅτι εἶναι σωστή. Τό τέλος της ὅμως ὁδηγεῖ στόν πυθμένα τοῦ Ἅδη. Γι' αὐτό κι ἐγώ ἀποφάσισα σήμερα ἀδελφοί μου νά σᾶς φανερώσω αὐτήν τή μεγάλη πλάνη τοῦ διαβόλου, τήν ὁποία δέν αἰσθάνονται οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι. Στή συνέχεια νά σᾶς παρουσιάσω ὅτι οἱ χριστιανοί δέν πρέπει νά μεταχειρίζονται ὅλα ὅσα λέχθηκαν παραπάνω καί προσέχετε, γιά νά τά καταλάβετε».

Ἔτσι ἀρχίζει λέγοντας:

Τί κακά προξενοῦν οἱ καλλωπισμοί.

«**Πρῶτα**, οἱ καλλωπισμοί τῶν ἁπαλῶν ἐνδυμάτων καί τῶν ὡραίων ὑποδημάτων καί καλυμμάτων τῆς κεφαλῆς, μέ φυσικό τόν τρόπο ἀποχαυνώνουν καί παραλύουν τά μέλη τοῦ σώματος. Καί ἀφοῦ ἀποχαυνωθεῖ τό σῶμα, μαζί του ἀποχαυνώνεται καί ἡ ψυχή. Τότε χάνει ἐκεῖνο τό ἀνδρεῖο φρόνημα καί τή γενναία διάθεση πού ἔχει. Ἔτσι, μαζί μέ τό σῶμα καί ἡ ψυχή κλίνουν πρός τήν ἡδονή καί τήν ἐπιθυμία τῆς σάρκας». Βλέπετε, τά καλλωπισμένα ἐνδύματα, τά ἁπαλά καὶ ὅλα τά σχετικά δημιουργοῦν μιά χαλαρότητα, μία χαύνωση στή σάρκα. Αὐτή ἡ χαύνωση τῆς σάρκας μεταδίδεται καί στήν ψυχή, γιατί ἡ ψυχή ἐπηρεάζεται πάρα πολύ ἀπό τήν κατάσταση τοῦ σώματος. Γι' αὐτό, οἱ ἅγιοι φοροῦσαν τρίχινα ἐνδύματα, ὥστε καί μέ αὐτήν τή λίγη ἀγριότητα, πού ἔχει τό ἔνδυμα νά συγκρατοῦν τή σάρκα. Στή συνέχεια ἡ σάρκα νά συγκρατεῖ τήν ψυχή καί νά μήν πέφτουν σέ αὐτήν τήν ἀποχαύνωση.
«Ὁ ἄνθρωπος καλλωπιζόμενος καί στολιζόμενος φτάνει στό σημεῖο νά γίνεται ἡδυπαθής, νά τοῦ ἀρέσει ἡ σαρκική ἡδονή καί τά σαρκικά πάθη. Ἐνῶ προηγουμένως, πρίν καλλωπιστεῖ, ἦταν ἀπαθής, εἴτε ἄσχημος καί κακόμορφος εἶναι, εἴτε γέρος καί ἡλικιωμένος. Καί ὄχι μόνο αὐτός πού καλλωπίζεται γίνεται τέτοιος, ἀλλά καί ὅσες γυναῖκες τόν βλέπουν», μιλάει γιά τούς ἄνδρες τώρα, «κλίνουν παρόμοια κι αὐτές στήν ἴδια ἡδονή. Κι ἄν αὐτός πού καλλωπίζεται τύχει νά εἶναι ἐκ φύσεως ὡραῖος καί νέος, τότε διπλασιάζεται καί τριπλασιάζεται στίς γυναῖκες πού τόν βλέπουν ἡ ἐλκυστική δύναμη πρός τήν ἡδονή καί τά κέντρα τῆς ἐπιθυμίας τριπλασιάζονται στίς καρδιές τους».

«Αὐτό πού συμβαίνει στούς ἄνδρες πού καλλωπίζονται, τό ἴδιο συμβαίνει καί στίς γυναῖκες πού καλλωπίζονται. Τό νά παρασύρονται δηλαδή στήν ἐπιθυμία τους οἱ ἄνδρες πού τίς βλέπουν, γιά νά μή πῶ καί σέ μεγαλύτερο βαθμό. Διότι ὅπως λένε οἱ φυσικοί 'ὁ μέν ἄνδρας εἶναι ἐνεργητικό ὄν, ἐνῶ ἡ γυναίκα παθητικό'. Γι' αὐτό, ὄχι μόνο ὁ καλλωπισμός τοῦ ὅλου σώματος τῶν γυναικῶν παρασύρει τούς ἄνδρες πρός τήν ἐπιθυμία τους, ἀλλά ἀκόμα καί αὐτά τά σανδάλια μόνο τῶν γυναικῶν, ὅπως ἀναφέρεται γιά τήν Ἰουδίθ καί τόν Ὀλοφέρνη». Στήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι τό περιστατικό, πού λέει ὅτι τό σανδάλι τῆς Ἰουδίθ ἅρπαξε τά μάτια τοῦ Ὀλοφέρνη.

Οἱ καλλωπισμοί τῶν ἐνδυμάτων ἀποτελοῦν ἀγκίστρια τῆς ἁμαρτίας.

«Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι οἱ καλλωπισμοί τῶν ἐνδυμάτων ἐξεταζόμενοι ἀπό μόνοι τους εἶναι πρόξενοι τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς. Κι ἄν κάποιος ἄνδρας τούς χρησιμοποιεῖ μέ κακό σκοπό γιά νά παρασύρει κάποια γυναίκα ἤ κάποια γυναίκα γιά νά παρασύρει κάποιον ἄνδρα», ὅπως κάνουν σήμερα οἱ περισσότεροι, «τότε οἱ καλλωπισμοί καί τά στολίδια τοῦ σώματος δέν ἀποτελοῦν τίποτα ἄλλο, παρά τόσα σημεῖα καί τόσα ἀγκίστρια τῆς μοιχείας καί τῆς πορνείας. Καί ὅσοι ἄνδρες καί ὅσες γυναῖκες τά χρησιμοποιοῦν, διακηρύττουν καί σιωπώντας ἀκόμα, ὅτι εἶναι πόρνοι καί πόρνες, μοιχοί καί μοιχαλίδες».

Μπορεῖ νά μήν τό κάνουν ἔμπρακτα, ἀλλά ἔχουν γίνει μοιχοί στήν καρδιά.
«Αὐτό μᾶς τό ἐπιβεβαιώνουν ἀπό τήν μία μεριά οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι διατάζουν τούς ἄνδρες, στίς ἀποστολικές διαταγές, νά μή στολίζουν τό φυσικό κάλλος μέ ἐξωτερικά στολίδια, οὔτε νά τρέφουν μαλλιά καί νά τά χτενίζουν, ἀλλά νά τά κόβουν».
Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Παΐσιος, ὅταν πήγαιναν σ' αὐτόν παλιότερα οἱ Χίπις, πού εἶχαν μακριά μαλλιά, τούς ἔλεγε νά τά κόβουν. Ἔλεγε «ἔχω τάξει σέ ἕναν φαλακρό μαλλιά, μπορεῖς νά μοῦ τά δώσεις»; Ἔτσι μέ αὐτόν τόν χαριτωμένο τρόπο τούς ἔπειθε νά τά κόψουν καί τηροῦσε αὐτήν τήν παραγγελία τῶν Ἀποστόλων, πού ἔλεγε οἱ ἄνδρες νά μήν τρέφουν τά μαλλιά τους. Ἀντίθετα οἱ γυναῖκες νά τρέφουν τά μαλλιά τους, γιατί ἔχουν δοθεῖ σάν ἕνα πέπλο στή γυναίκα. Ἄν παρατηρήσετε, ἀκόμα καί ὅταν γεράσουν οἱ γυναῖκες, σπάνια θά χάσουν τά μαλλιά τους, σέ ἀντίθεση μέ τούς ἄνδρες.
«Προστάζουν λοιπόν οἱ ἀποστολικές διαταγές νά μήν τρέφουν μαλλιά καί νά τά χτενίζουν, ἀλλά νά τά κόβουν. Οὔτε νά τά πλέκουν ἤ νά τά βάφουν ξανθά, οὔτε νά φοροῦν ἐνδύματα, μέ τά ὁποῖα ἐξαπατοῦν ὅσους τούς βλέπουν. Νά μή φοροῦν χρυσά δαχτυλίδια, οὔτε νά ξυρίζουν καί νά ψαλιδίζουν τά γένια τους καί νά μεταβάλουν τήν κατά φύσιν μορφή τοῦ ἀνθρώπου σέ παρά φύσιν, ὅπως διατάζει καί ὁ νόμος τοῦ Λευϊτικοῦ λέγοντας: 'δέν θά μαδήσετε τά γένια σας'. Καί στή συνέχεια μετά ἀπό αὐτές τίς παραγγελίες συμπληρώνουν καί λένε οἱ ἱεροί ἀπόστολοι ὅτι αὐτά ἀποτελοῦν σημεῖα πορνικά, ἀπόδειξη ἑταιρισμοῦ», πορνείας δηλαδή.
«Καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά ἡ Ἁγία Γραφή φανερά ἀποδεικνύει ὅτι οἱ καλλωπισμοί εἶναι γνώρισμα τῶν πορνῶν γυναικῶν καί ὅτι ὡς ἐπί τό πλεῖστον οἱ γυναῖκες πού στολίζονται δέν ἀποβλέπουν σέ κάτι ἄλλο παρά στό νά παρασύρουν τούς ἄνδρες στήν πορνεία. Ἔτσι, ἡ Θάμαρ ἡ ἀδελφή τοῦ Ἰούδα, στολίστηκε σάν πόρνη γιά νά παρασύρει τόν πεθερό της. Γι' αὐτό καί ὁ Ἰούδας ἐξαιτίας τοῦ καλλωπισμοῦ πού εἶχε, θεωρώντας την πόρνη, ἔσμιξε μαζί της. Τό ἴδιο καί ἡ Ἰουδίθ στολίστηκε μέ τόν στολισμό τῆς κεφαλῆς, τῶν χεριῶν καί τῶν ποδιῶν καί ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος, γιά νά παρασύρει τούς ὀφθαλμούς ὄχι μόνο τοῦ Ὀλοφέρνη, ἀλλά καί ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού τήν ἔβλεπαν». Αὐτά εἶναι παραδείγματα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή. «Καί ἡ Ἰεζάβελ ἐπίσης στολίστηκε καί ἔσκυψε ἀπό τό παράθυρο γιά νά ἐλκύσει τόν βασιλέα Ἰού καί τό ἴδιο καί ἡ Ἐσθήρ γιά νά ἐλκύσει τόν Ἀρταξέρξη».

Ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης καταδικάζει ὡς πόρνη τή γυναίκα ἐκείνη πού στολίζεται γιά νά ἐξαπατήσει τούς ἄνδρες κι ἄν ἀκόμα δέν ἐξαπατήσει κάποιον. Λέει λοιπόν, γράφοντας σέ ἕναν πρεσβύτερο ὀνόματι Εἴρωνα «Ἄς γνωρίζει καί τό ἐξῆς ἡ σύνεσή σου: Ἡ ὑπερήφανη γυναίκα ὅταν στολίζεται προσκαλώντας κοντά της ὅσους τήν βλέπουν καί ἄν ἀκόμα δέν παρασύρει ἐκεῖνον πού τή συναντήσει, θά ὁριστεῖ ὡς κανόνας σάν νά τόν παρέσυρε».
Τοῦ λέει δηλαδή ὅτι ὁ Πνευματικός πρέπει νά βάλει κανόνα τέτοιον σάν νά ἔκανε μοιχεία ἤ πορνεία.
«Διότι κατασκεύασε τό κώνειο καί ἔδωσε τό ποτήρι καί πρόσφερε τό χεῖλος τοῦ

ποτηριοῦ, μολονότι δέν βρέθηκε ἐκεῖνος πού θά τό πιεῖ. Γιατί, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, τά πράγματα νά τά κρίνετε ὄχι ἀπό τά ἀποτελέσματα, ἀλλά ἀπό τίς προσπάθειες».
Εἴμαστε στήν Καινή Διαθήκη, ὅπου κολάζεται ὄχι μόνο τό ἀποτέλεσμα, ἡ κακή πράξη, ἀλλά καί ἡ βαθύτερη ἐπιθυμία πού ἔχουμε. Λέει ὁ Κύριος: «πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρός τό ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» (Ματθ. 5,28), καί μόνο δηλαδή πού βλέπει κανείς ἐμπαθῶς.

Ποιά κακά προξενοῦν τά ἀρώματα.

«**Δεύτερον**· Τό να ἀλείφεται κανείς μέ ἀρώματα ἤ νά κρατᾶ τό ἄρωμα τοῦ μόσχου ἤ καί ἄλλα ἀρώματα καί ἀρωματικά καί αὐτά ἐξίσου παραλύουν τό σῶμα, ἀποχαυνώνουν τήν ψυχή καί ἐρεθίζουν τόν ἄνθρωπο νά ρέπει εὔκολα στά σαρκικά πάθη. Γι' αὐτό καί ὅσοι ἄνδρες τά χρησιμοποιοῦν αὐτά, ψαρεύουν τίς γυναῖκες στόν ἔρωτα, ὅπως μέ δίχτυα. Γι' αὐτό καί οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι παραγγέλλουν στούς ἄνδρες νά ἀπομακρύνονται ἀπό αὐτά λέγοντας: 'γιά νά μήν ὁδηγήσεις ἐπάνω σου τίς γυναῖκες πού ἀγρεύονται ἤ ἀγρεύουν ὄντας ἐσύ γεμάτος ἀπό μύρα'.

Παρόμοια καί ὅσες γυναῖκες κρατοῦν ἀρωματικά ἤ ἀλείφονται μέ ἀρώματα, δέν ἔχουν ἄλλον σκοπό παρά νά παρασύρουν μέ αὐτά τούς ἄνδρες στόν ἔρωτα».
Θά μοῦ πεῖτε: 'Εἶναι πάντα ἔτσι; Μπορεῖ νά εἶναι καί μιά ἁπλή συνήθεια'. Ναί, τό δέχομαι, ἀλλά εἶναι κακή συνήθεια. Πολλές φορές ἔρχονται γιά νά ἐξομολογηθοῦν καί φορᾶνε τόσο ἄρωμα πού δέν μπορῶ νά ἀναπνεύσω καί πρέπει νά ἀνοίγω τά παράθυρα νά μπεῖ λίγος φρέσκος ἀέρας. Δέν εἶναι λοιπόν καλή συνήθεια τά ἀρώματα καί ἀκούσια μπορεῖ νά ὁδηγήσουν σέ σαρκικά ἁμαρτήματα.
«Καί γιά νά μιλήσω γενικά: ὅσοι καί ὅσες χρησιμοποιοῦν τά παρόμοια ἀρωματικά εἶναι πόρνοι καί πόρνες. Γι' αὐτό καί ὁ Σολομώντας διηγούμενος γιά τήν πόρνη γυναίκα ποιά πράγματα χρησιμοποιεῖ γιά νά παρασύρει τούς ἄνδρες, προσθέτει ὅτι αὐτή ἔχει ραντισμένο τό κρεβάτι της μέ ἀρωματικό κρόκο καί τό σπίτι της μέ εὐώδεις κανέλες καί προσκαλεῖ τούς ἄνδρες. Ἡ Ἰουδίθ γιά νά παρασύρει τόν Ὀλοφέρνη χρησιμοποίησε παχύ ἄρωμα καί ἡ Ἐσθήρ καί οἱ γυναῖκες τοῦ βασιλιά Ἀρταξέρξη ἔπρεπε νά ἀλείφονται μέ ἀρώματα γιά νά τόν ἐλκύσουν».

Τά φτιασίδια εἶναι πρόξενα τῆς ἁμαρτίας.

«**Τρίτον**, τά φτιασίδια πού χρησιμοποιοῦν οἱ ἄνδρες χτενίζοντας τά μαλλιά τῆς κεφαλῆς τους καί πλέκοντας καί ψαλιδίζοντας τά γένια τους καί κόβοντάς τα τριγύρω καί βάζοντάς τα σέ εὐθεία γραμμή καί οἱ γυναῖκες ἀπό τήν ἄλλη μεριά καλλωπίζουν τά μαλλιά τους, μαυρίζουν μέ στίμμυ τά φρύδια τους καί βάζουν ψιμμύθι καί σουλαμά στό πρόσωπό τους», σήμερα ἔχουν ἄλλες ὀνομασίες «καί κάνοντας ἄλλα παρόμοια γιά νά φαίνονται ὡραῖες καί ὄμορφες, αὐτά λέω, ποιός δέν ὁμολογεῖ πώς εἶναι ἡδονικά, ἄσεμνα καί πρόξενα πορνείας»;
Δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά ἕνα ψέμα. Περιφέρεις ἕνα ψέμα καί ἐσύ γίνεσαι ἕνας

ψεύτης ἤ μία ψεύτρα, γιατί κυκλοφορεῖς μέ μία μάσκα. Καί ἔχω τήν αἰσθηση ὅτι καθόλου δέν γίνονται ὄμορφες οἱ γυναῖκες πού βάφονται.
«Γι' αὐτό κατηγορεῖται ἡ Ἰεζάβελ ὡς πόρνη. Διότι ἔβαψε μέ στίμμυ τούς ὀφθαλμούς της καί ἔβαζε φτιασίδια, ὅπως εἴπαμε παραπάνω. Γιατί εἶπε ὁ βασιλιάς Ἰού στόν Ἰωράμ στόν γιό τῆς Ἰεζάβελ: 'Ποιά εἰρήνη; Ἀκόμα εἶναι πολλές οἱ πορνεῖες τῆς Ἰεζάβελ τῆς μητέρας σου καί πολλά τά φαρμάκια αὐτῆς'. Γι' αὐτό καί ὁ Ἱερεμίας κατηγορεῖ τήν πόλη Ἱερουσαλήμ, διότι σάν πόρνη ἔφτιαχνε φτιασίδια. Καί ὁ Ἰεζεκιήλ τήν Ἱερουσαλήμ τήν κατηγορεῖ, διότι σάν πόρνη ὅταν ἔβλεπε κάποιον ἄλλον ἀπό ἄλλο ἔθνος νά τήν πλησιάζει, ἀμέσως λουζόταν καί ἀλειβόταν μέ στίμμυ καί ἔβαζε φτιασίδια».

Οἱ περίεργες θεωρίες (βλέμματα) γκρεμίζουν στίς πορνεῖες.

«**Τέταρτον**. Τό ὅτι οἱ περίεργες θεωρίες ὁδηγοῦν τόν ἄνθρωπο στούς γκρεμούς τῆς πορνείας καί τῆς μοιχείας, μάρτυρας εἶναι πρῶτα ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Λέει ὁ Κύριος στήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία: ''Ὅποιος βλέπει γυναίκα μέ σκοπό νά τήν ἐπιθυμήσει, ἤδη μέσα στήν καρδιά του, ἐμοίχευσε''. Καί δεύτερο οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι λένε στίς διαταγές τους: «Δέν θά εἶσαι αἰσχρολόγος, οὔτε ριψόφθαλμος», νά ρίχνεις τό βλέμμα σου ἀπρόσεκτα ἐδῶ καί ἐκεῖ, «οὔτε μέθυσος. Διότι ἀπό αὐτά», αἰσχρολογία, ἀπροσεξία στά μάτια καί μεθύσι, «προέρχονται πορνεῖες καί μοιχεῖες». Ἀπό αὐτά ἀδυνατίζει ἡ ψυχή, τό νεῦρο τῆς ψυχῆς καί ὁ ἄνθρωπος εὔκολα ἐνδίδει στίς ὑποβολές τοῦ πονηροῦ καί τοῦ δαίμονα τῆς πορνείας ἰδιαιτέρως.

«Μάθε τώρα ἀγαπητοί μου Χριστιανοί ὅτι οἱ καλλωπισμοί τῶν ἐνδυμάτων καί τά κρατήματα τῶν ἀρωμάτων καί τά φτιασίδια καί οἱ περίεργες θεωρίες εἶναι πράγματα ἄσεμνα, πράγματα ἄνανδρα, πρόξενα τῆς μοιχείας καί τῆς πορνείας καί κάθε ἄλλης ἀκαθαρσίας».
Ὅταν λέει πράγματα 'ἄνανδρα' δέν ὑπονοεῖ ὅτι εἶναι ἁπλῶς ἀνοίκεια γιά τούς ἄνδρες, ἀλλά καί γιά τίς γυναῖκες. Καί οἱ γυναῖκες πρέπει νά ἔχουν ἀνδρεῖο φρόνημα, σταθερότητα, ἀποφασιστικότητα καί ἀγωνιστικότητα πού συνήθως -ὄχι πάντα- συναντοῦμε στούς ἄνδρες. Θέλει ὁ Χριστός μας καί οἱ γυναῖκες νά ἔχουν ἀνδρεῖο φρόνημα. Γι' αὐτό ὅλα αὐτά δέν ταιριάζουν οὔτε στούς ἄνδρες, οὔτε στίς γυναῖκες. Κατά κάποιον τρόπο ἔχει ἐπικρατήσει ἕνα κοινωνικό πρότυπο ὅτι ἡ γυναίκα πρέπει νά περιποιεῖται τόν ἑαυτό της μέ διάφορα φτιασίδια, τά ὁποῖα, ὅμως εἴπαμε, προξενοῦν μεγάλη βλάβη.
«Γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀποστραφεῖτε τα καί μισῆστε τα. Σταματῆστε ἀπό ἐδῶ καί πέρα νά τά διαπράττετε. Διότι εἶναι ἀνοίκειο καί δέν ἁρμόζει στούς Χριστιανούς νά τά χρησιμοποιοῦν αὐτά. Γιατί οἱ Χριστιανοί πρέπει νά στολίζουν τόν μέσα ἄνθρωπο». Θές νά στολιστεῖς; Νά στολιστεῖς. Ἀλλά νά στολίσεις τόν μέσα, τόν κυρίως ἄνθρωπο καί ὄχι τόν ἔξω. «Πρέπει νά στολίζουν τήν ψυχή καί ὄχι τό σῶμα.

Ὄχι μέ στολίδια πού φθείρονται καί εἶναι πρόσκαιρα, ἀλλά μέ στολίδια πού δὲν φθείρονται καί εἶναι αἰώνια. Ὄχι μέ καλλωπισμούς σωματικούς καί γήινους, ἀλλά μέ πνευματικούς καί οὐράνιους, δηλαδή μέ τά πολύτιμα ἐνδύματα τῆς ἀγάπης, τῆς ἁγνότητας, τῆς καθαρότητας, τῆς σωφροσύνης, τῆς πραότητας, τῆς ταπεινοφροσύνης καί τῶν ἄλλων ἀρετῶν. Μέ τά θεία χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μέ τά καλά καί ἀκατηγόρητα ἤθη, τά ὁποῖα ἁρμόζουν στή ζωή τῶν Χριστιανῶν. Διότι οἱ Χριστιανοί εἶναι υἱοί τοῦ Ἐπουράνιου Βασιλιά. Καί οἱ παρόμοιοι υἱοί, παρόμοιους πρέπει νά ἔχουν καί τούς στολισμούς. Δηλαδή ὅλο οὐράνιους, ὅλο θεϊκούς, ὅλο ἄφθαρτους». Τέτοιοι πρέπει νά εἶναι οἱ στολισμοί. «Ὅπως τό φανερώνει κάπως καί αὐτό καί ὁ Σολομώντας λέγοντας ‘ὁ στολισμός τῶν νέων εἶναι ἡ σοφία καί ἡ ἀληθινή σοφία εἶναι ἡ σοφία καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὅλη αὐτή ἡ οὐράνια κατάσταση καί ἀρετή, ἡ ὁμοίωση μέ τόν Θεό’».

«Παρόμοια καί οἱ Χριστιανές γυναῖκες. Καί αὐτές δέν πρέπει νά στολίζονται μέ πολύτιμα ροῦχα, οὔτε μέ μαργαριτάρια καί μέ χρυσαφικά καί μέ πλέγματα τριχῶν, ἀλλά μέ ροῦχα σεμνά καί ταπεινά, μέ ντροπή καί σωφροσύνη καί μέ ἔργα ἀγαθά, ὅπως τό διατάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Λέει: ‘’Θέλω οἱ γυναῖκες νά στολίζουν τόν ἑαυτό τους μέ ταπεινή ἐνδυμασία, μέ ντροπή καί μέ σωφροσύνη, ὄχι μέ πλέγματα καί χρυσαφικά ἤ πολυτελή ἐνδύματα, ἀλλά μέ ἐκεῖνο πού ἁρμόζει σέ γυναῖκες πού ζοῦν μέ θεοσέβεια καί ἀγαθά ἔργα’’ (Α΄Τιμ. 2,9-10)».

Πρέπει νά τό καταλάβουμε ἀδελφοί καί ἀδελφές μου ὅτι ζοῦμε μέσα στόν κόσμο, ἀλλά δέν πρέπει νά συμφυρόμαστε μέ τίς νοοτροπίες τοῦ κόσμου. Οἱ νοοτροπίες τοῦ κόσμου αὐτές εἶναι. Ἀπό τά ἀρχαία χρόνια καί στίς ἀνασκαφές πού κάνουμε, βρίσκουμε κοσμήματα, χρυσαφικά, χτένες κ.λ.π. συνεχῶς τέτοια καλλωπιστικά στοιχεῖα τῶν γυναικῶν. Πάντα ὁ κόσμος, πού «κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ» (Α΄Ἰωαν. 5,19), αὐτό εἶχε σάν πρότυπο. τή γυναίκα νά εἶναι στολισμένη μέ περιττά πράγματα. Ἀλλά οἱ γυναῖκες πού εἶναι Χριστιανές καί ἐπαγγέλλονται τή θεοσέβεια, εἶναι ἀταίριαστο τελείως καί ἀνυπακοή στόν νόμο τοῦ Θεοῦ, νά χρησιμοποιοῦν αὐτά πού χρησιμοποιοῦν καί οἱ κοσμικές γυναῖκες. Καλύτερα νά γίνουν ἀπόκοσμες, ἀφοῦ ἔτσι θά γίνουν κοσμημένες μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἔτσι ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ὄντως Χριστιανές, αὐτό πού λένε ὅτι εἶναι. Γιατί δυστυχῶς πολλοί λένε ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλά ἡ ζωή τους τό διαψεύδει.

«Αὐτές λοιπόν εἶναι νύμφες καί θυγατέρες τοῦ Ἐπουράνιου Βασιλιά Χριστοῦ. Καί οἱ παρόμοιες θυγατέρες, παρόμοια πρέπει νά ἔχουν καί τά στολίδια. Δηλαδή ὅλα ψυχικά, ὅλα πνευματικά, ὅλα θεϊκά, ὅλα ἐσωτερικά. Ἔτσι εἴμαστε θυγατέρες τοῦ ἐπουράνιου Θεοῦ. Λέει ὁ Δαβίδ ‘ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρός τοῦ βασιλέως ἔσωθεν» (Ψαλμ. 44,14). Ἐσωτερική εἶναι ἡ δόξα.

Βλέπετε, οἱ γυναῖκες, ὅπως τό λένε καί οἱ Πατέρες, ἔχουν μία ροπή πρός τήν κενοδοξία. Θέλουν νά δοξάζονται. Αὐτή ὡστόσο ἡ δόξα πού ζητᾶνε εἶναι κενή, ἄδεια. Διότι ἀναζητοῦν τά ἐξωτερικά, τά μπράβο τῶν ἀνθρώπων καί χάνουν τήν ἀληθινή δόξα, πού εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Θέλεις νά ἔχεις δόξα; Νά ἔχεις. Ὅμως νά ἔχεις ἐσωτερική δόξα, τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Αὐτή τή δόξα δέν μπορεῖ νά σοῦ τήν πάρει κανένας. Ἐνῶ βλέπετε τίς στολισμένες γυναῖκες ἀπό μπροστά τίς ἐπαινοῦν καί οἱ

ἴδιοι ἀπό πίσω τίς εἰρωνεύονται καί τίς κοροϊδεύουν.
Γι’ αὐτό καί ὁ κορυφαῖος Ἀπόστολος Πέτρος πάλι μέσα στήν Ἁγία Γραφή παραγγέλλει τό ἴδιο πράγμα στίς γυναῖκες. Τό «νά στολίζονται μέ τόν ἐσωτερικό στολισμό τῆς καρδιᾶς καί μέ τό πράο, ἥσυχο καί ταπεινό πνεῦμα» (Α΄Πέτρ. 3,4), τό ὁποῖο πάρα πολύ ἁρμόζει στή γυναίκα. Τό ὅτι ἡ γυναίκα ἔχει μιά βραδύτητα, δέν εἶναι τόσο ἐνεργητική ὅσο ὁ ἄνδρας, δέν εἶναι μεῖον, οὔτε πρέπει νά αἰσθάνονται ἄσχημα οἱ γυναῖκες. Ἀντίθετα αὐτό βοηθάει τίς γυναῖκες νά κάνουν μιά ἥρεμη καί ἡσυχαστική ζωή. Αὐτή ἡ ζωή εἶναι γιά ὅλους. Νά ζοῦν αὐτήν τήν ἐσωτερική ἡσυχία καί τή συνεχή κοινωνία μέ τόν Θεό. Αὐτό δέν τό βρίσκουμε εὔκολα σέ ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἔχει διάφορες μέριμνες, εἶναι στή δουλειά, στήν ἀγορά κ.τ.λ. Μπορεῖ καί πρέπει λοιπόν νά στολιστεῖ μέ τόν στολισμό τῆς καρδιᾶς καί μέ τό πράο, ἥσυχο καί ταπεινό πνεῦμα, τό ὁποῖο ὅταν θά γυρίσει καί ὁ ἄνδρας κουρασμένος θά τά βρεῖ καί θά ἀναπαυθεῖ. Ἔτσι ξεκουράζει καί τόν ἄνδρα. Ἀντίθετα μέ τό νά ἀναζητᾶ καί νά χρησιμοποιεῖ ἐξωτερικά στολίδια γιά νά ἀρέσει στόν ἄνδρα, τά κάνει χειρότερα τά πράγματα. Καί σ’ αὐτόν δέν ἀρέσει, γιατί ὑποσκάπτει τή σταθερότητα τοῦ γάμου καί ἀπό τήν ἄλλη τοῦ ζητᾶ καί ἕνα σωρό λεφτά γιά νά τά ἀποκτήσει, τά ὁποῖα εἶναι πεταμένα λεφτά. «Ἐνῶ τό πράο καί ἡσύχιο καί ταπεινό πνεῦμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές». Νά ἡ ἀληθινή πολυτέλεια.
Ἡ πρώτη καθολική ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ἀναφέρει «Τά στολίδια σας δέν πρέπει νά εἶναι ἐξωτερικά, ὅπως ἡ περίεργη κόμμωση, τά χρυσά κοσμήματα καί τά ἐντυπωσιακά φορέματα. Ἀλλά τά στολίδια σας νά εἶναι ἐσωτερικά, ὅπως εἶναι ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, ἡ πραότητα καί ἡ ἡρεμία πού χορηγεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτά δέν φθείρονται ποτέ καί ἔχουν μεγάλη ἀξία μπροστά στόν Θεό» (Α΄Πέτρ. 3,3-4).

Ἑπτά κακά προέρχονται ἀπό τά στολίδια τῶν γυναικῶν.

«Ποῦ εἶναι λοιπόν τώρα οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες πού ἔχουν ἄγνοια καί εἶναι πέρα γιά πέρα παραδομένες στά στολίδια»;
Εἴπαμε ὅτι δέν εἶναι πάντα τά ἐλατήρια τόσο ἁμαρτωλά. Ἴσως εἶναι ἄγνοια ἤ τό ἔμαθαν ἀκόμα καί ἀπό τήν ἴδια τή μάνα τους. Μπορεῖ ἡ μάνα τους νά τούς φόρεσε τά σκουλαρίκια καί ὅλα αὐτά καί νά θεωροῦν ὅτι εἶναι καλό, ἀφοῦ τούς τό ἔμαθε ἡ μάνα τους. Ἀποτελεῖ ὅμως μιά κακιά συνήθεια.
«Ποῦ εἶναι καί οἱ ἄσεμνες ἐκεῖνες Εὔες πού ἔχουν ἕνα δαιμόνιο τῆς μανίας στά πολύτιμα ἐνδύματα»;
Ὅ,τι γίνεται στίς μέρες μας μέ τή μόδα, τίς βιτρίνες καί τά ψώνια. Πηγαίνει κανείς στά μεγάλα καταστήματα καί ξεχνιέται καί χάνεται. Ἀλλά αὐτο πάλι εἶναι μιά ἀπάτη, γιατί ξεχνιέσαι γιά λίγο καί μετά γυρνᾷς ξανά στά προβλήματά σου καί στήν κακομοιριά σου.
«Ποῦ εἶναι αὐτές πού ἔχουν μανία μέ τά ἀκριβά στολίδια τῆς κεφαλῆς, σέ ἐκεῖνα τά περιδέραια τοῦ τραχήλου, πού εἶναι ἀποκολλημένα πέτρινα μαργαριτάρια, στά χρυσά βραχιόλια τῶν χεριῶν, στίς πολυτελεῖς ζῶνες, στά πανάκριβα ὑποδήματα τῶν ποδιῶν, στούς ὑπόλοιπους πολυέξοδους στολισμούς τοῦ σώματος; Ποῦ εἶναι; Ἂς

παρουσιαστοῦν νά τίς δῶ».
Λέει ὁ Ἅγιος Νικόδημος «ἀναίσχυντες καί ἀδιάντροπες γυναῖκες τί μανία εἶναι αὐτή πού σᾶς κυρίευσε; Δέν καταλαβαίνετε ταλαίπωρες ὅτι αὐτή ἡ ὑπερβολική ἐπιθυμία πού ἔχετε γιά τά στολίδια προέρχεται ἀπό τόν διάβολο πού ἐπιθυμεῖ νά καταστρέψει τίς δικές σας ψυχές καί τίς ψυχές τῶν ἄλλων; Δέν σκέπτεστε ὅτι ἐσεῖς ποθώντας τά πολύτιμα ἐνδύματα καί τά ἀνάρμοστα στολίδια τοῦ σώματος προξενεῖτε πολλά κακά καί μεγάλες ζημιές τοῦ σώματος»;
Καί τά ἀπαριθμεῖ: «**Πρῶτον**, διότι ἀποχαυνώνεστε ὡς πρός τήν ψυχή καί τό σῶμα καί γίνεστε ἐντελῶς ἀγενεῖς». Χάνετε δηλαδή τήν εὐγένεια πού ἔχει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, πού εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ «καί γίνεστε ὅπως εἶναι τά μικρά νήπια, ἐξαιτίας τῆς νηπιώδους ἐπιθυμίας τῶν στολιδιῶν σας».
Ὅπως τά μωρά πού ἐντυπωσιάζονται ἀπό τά στολίδια. Αὐτό εἶναι ἐπίσης λάθος πού ἔχουμε ὡς παράδοση νά κάνουμε, νά στολίζουμε τά μωρά. Διότι ἔτσι τούς ἱκανοποιεῖς αὐτή τους τήν ἐπιθυμία καί τά βάζεις ἀπό πολύ μικρή ἡλικία σέ αὐτήν τήν ἁμαρτωλή διαδικασία νά κυνηγᾶνε τούς στολισμούς.
«**Δεύτερον**, με τά στολίδια λιγοστεύετε τήν περιουσία σας καί τή διακυβέρνηση τοῦ σπιτιοῦ σας. Καί τά παιδιά σας στεροῦνται τά βασικά ἐξαιτίας τῶν ἄχρηστων καλλωπισμῶν σας».
Ἀκόμα καί δάνειο μπορεῖ νά πάρουν οἱ γονεῖς καί νά καταστρέψουν τό σπίτι τους. Ὑπάρχει ἀπό πίσω μιά ὁλόκληρη βιομηχανία πού συντηρεῖται ἀπό αὐτήν τήν κενοδοξία τῶν γυναικῶν. Ὑπάρχουν τεχνητά νύχια, βλεφαρίδες, μάσκαρα, καλλυντικά, κέντρα ἀδυνατίσματος κ.ἄ. Ἀκόμα καί ἡ λέξη μάσκαρα σημαίνει μάσκα, καρναβάλι. Ἐδῶ ὑπάρχει ἀκόμα ἡ μόδα τοῦ τρυπήματος τῶν αὐτιῶν καί τῆς μύτης. Γυρνᾶμε δηλαδή στή βαρβαρότητα σιγά-σιγά. Αὐτά τά κάνουν οἱ ἀπολίτιστοι, οἱ ἄγριοι. Φορᾶνε τούς χαλκάδες καί οὐσιαστικά παραδέχονται, ὅσοι τούς φορᾶνε, ὅτι εἶναι καί αὐτοί σάν τά μουλάρια πού τά τραβᾶνε ἀπό τούς χαλκάδες. Ἔτσι καί τούς ἀνθρώπους τούς τραβάει ὁ διάβολος ἀπό τή μύτη. Ἐκεῖ μᾶς παραπέμπει αὐτή ἡ εἰκόνα. Ὁ διάβολος στό τέλος θά μᾶς βάλει νά αὐτοκτονοῦμε καί νά τό θεωροῦμε καί καλό. Βέβαια, γιατί χαίρεται μέ αὐτό, εἶναι ἀνθρωποκτόνος.
«**Τρίτον**, ἀποστερεῖτε καί τούς φτωχούς ἀδελφούς σας. Γιατί ἐκεῖνα πού ἔχετε καί μπορεῖτε νά τά δώσετε σ' αὐτούς, ἐπειδή τό ἔχουν ἀνάγκη, νά τούς βοηθήσετε, ἐσεῖς τά ξοδεύετε στά μάταια στολίδια». Ὅλοι γνωρίζετε πόσο ἀκριβά εἶναι αὐτά τά μάταια εἴδη καλλωπισμοῦ!
«**Τέταρτον**, διότι λυπεῖτε καί πικραίνετε τούς ἄνδρες καί τούς γονεῖς σας βάζοντάς τους νά σᾶς ἀγοράζουν τέτοια πολύτιμα φορέματα. Καί αὐτοί μή ἔχοντας οἰκονομική δυνατότητα οἱ ταλαίπωροι, ὑποβάλλονται σέ χρέος παίρνοντας χρήματα δανεικά καί πληρώνουν τόκους γι' αὐτά».
Γι' αὐτό εἶπε ὁ **Μέγας Βασίλειος στόν λόγο 'Πρός τούς πλουτούντας΄**: «κανένας πλοῦτος δέν εἶναι ἀρκετός γιά νά ἱκανοποιήσει τίς γυναικεῖες ἐπιθυμίες, ἀκόμα κι ἄν τρέχει σάν ποτάμι, ὅταν αὐτές προμηθεύονται τό τεχνικό λάδι ἀπό τήν ἀγορά, τά θαλασσινά ἄνθη, τή θαλασσινή πορφύρα, τήν πίννα (το ὄστρακο που ἔχει μέσα το διαμάντι), περισσότερο ἀπό ὅσο τό μαλλί ἀπό τά πρόβατα. Χρυσός δέ πού

περισφίγγει τά πολύτιμα πετράδια, ἄλλος, γίνεται γι' αὐτές στολισμός γιά τό μέτωπο, ἄλλος γύρω ἀπό τόν λαιμό, ἄλλος γιά τίς ζῶνες καί ἄλλος τυλίγει τά χέρια καί τά πόδια. Διότι αὐτές πού ἀγαποῦν τό χρυσάφι, χαίρονται νά εἶναι δεμένες μέ χειροπέδες. Μόνο ἐάν τό δέσιμο εἶναι ἀπό χρυσό. Πότε λοιπόν θά φροντίσει γιά τήν ψυχή του αὐτός πού δουλεύει στίς γυναικεῖες ἐπιθυμίες; Γιατί ὅπως οἱ τρικυμίες καί οἱ καταιγίδες καταποντίζουν τά σαθρά ἀπό τά καράβια, ἔτσι οἱ πονηρές διαθέσεις τῶν γυναικῶν, καταπνίγουν τίς ἀδύνατες ψυχές τῶν συζύγων». Καί πόσες ὧρες περνᾶνε μπροστά στούς καθρέφτες..
«**Πέμπτο**, διότι γίνεστε ἐπίβουλοι τῆς σωφροσύνης καί τῆς τιμῆς σας μέ τό νά παρασύρετε στήν ἀγάπη σας τούς ἄνδρες πού σᾶς βλέπουν στολισμένες. Καί ἔτσι συμβαίνει νά κολάζετε, ὄχι μόνο τίς δικές σας ψυχές, ἀλλά καί τίς ψυχές ἐκείνων τῶν ταλαιπώρων».
Ἀφοῦ θά στολιστεῖς, θά κυκλοφορήσεις καί θά πέσουν ἕνα σωρό βλέμματα ἐπάνω σου. Καί πόσοι ἀπό αὐτούς δέν θά ἁμαρτήσουν;
«**Ἕκτον**, γιατί γίνεστε κακό παράδειγμα καί στίς ἄλλες γυναῖκες πού σᾶς βλέπουν. Γίνεστε αἰτία νά βάζουν κι αὐτές τούς ἄνδρες τους νά τίς ἀγοράζουν τά ἴδια πολύτιμα φορέματα».
Ξέρουμε πόσο ἡ ζήλεια δουλεύει κατεξοχήν στίς γυναῖκες καί ἡ μία παρακινεῖ τήν ἄλλη στήν πτώση.
«**Ἕβδομο** καί τελευταῖο, διότι αὐτή ἡ δαιμονική λύσσα πού ἔχετε γιά τά στολίδια, ἀναγκάζει πολλές ταλαίπωρες γυναῖκες (αὐτό εἶναι πολύ θλιβερό) νά προδίδουν τήν τιμή τους καί νά πορνεύουν καί νά μοιχεύουν, μόνο καί μόνο γιά νά ἀποκτήσουν ὡραῖα ροῦχα καί νά μή φανοῦν αὐτές κατώτερες ἀπό τίς ἄλλες». Φοβερή κατάντια!

«Νά! Ἀνόητες γυναῖκες τά ἐλεεινά ἀποτελέσματα τῶν στολιδιῶν σας. Νά οἱ βρωμεροί καρποί τῶν καλλωπισμῶν σας. Νά ἡ ἐπτάπλουτη σειρά τῶν κακῶν πού προέρχονται ἀπό τή λυσσασμένη ἐπιθυμία τῶν ἱματίων σας, τά ὁποῖα κακά, ἄν ἐσεῖς τά σκεφτεῖτε ὅπως πρέπει, σίγουρα θά ἀποφασίζατε ὅτι εἶναι προτιμότερο νά φορᾶτε ράσα καί σακιά ἤ μπαλωμένα καί σκισμένα ροῦχα, παρά νά προξενεῖτε τόσες ἁμαρτίες μέ τίς πολύτιμες ἐνδυμασίες σας. Τί λέω; Ἄν ἐσεῖς σκεφτεῖτε κατά βάθος τά κακά πού προξενεῖτε μέ τά στολίδια, θά προτιμούσατε καλύτερα νά βαδίζατε γυμνές, ὅπως ἡ Ὁσία Μαρία, παρά νά κατεβάζατε τόσες καί τόσες ψυχές στόν Ἅδη.

Λοιπόν ἄν εἶστε φρόνιμες καί γνωστικές, τώρα πού μάθατε τά κακά πού προέρχονται ἀπό τά στολίδια, λυπηθεῖτε τήν καταστροφή τῶν δικῶν σας ψυχῶν, λυπηθεῖτε τούς ἄνδρες καί τούς γονείς σας, πού παραπονιοῦνται καθημερινά καί κλαῖνε καί ὀδύρονται πού δέν προλαβαίνουν νά σᾶς στολίζουν. Λυπηθεῖτε τά παιδιά σας καί τούς φτωχούς, πού στεροῦνται ἐξαιτίας τῶν στολισμῶν σας. Φοβηθεῖτε τήν τιμωρία πού δέχεται ἐκεῖνος πού σκανδαλίζει τούς ἄλλους, ὅπως ἐσεῖς, πού εἶναι τό νά κρεμιέται στόν λαιμό του μιά μυλόπετρα καί μέ αὐτήν νά ρίχνεται στόν βυθό τῆς θάλασσας. Ὅπως λέει ὁ Κύριος ''ἀλίμονο στόν ἄνθρωπο ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖο ἔρχεται τό σκάνδαλο. Τόν συμφέρει νά κρεμαστεῖ μυλόπετρα στόν λαιμό του καί νά βυθιστεῖ

στό πέλαγος τῆς θάλασσας’’ (Ματθ. 18,6)».
Σκανδαλισμός σημαίνει νά γίνεσαι αἰτία ἁμαρτίας στόν ἄλλον. Ὁ σκανδαλισμός γίνεται μέ τήν πορνεία, τή μοιχεία, μέ τό νά ἐξάπτεις τή ζήλια στόν ἄλλον καί μόνο μέ τήν παρουσία σου κάποτε. Ὅταν αὐτή εἶναι μιά παρουσία περήφανη, κενόδοξη καί κάθε ἄλλο παρά χριστιανική. Ὅλα αὐτά εἶναι ἕνα σκάνδαλο. Μπορεῖ νά ξέρουν οἱ ἄλλοι ὅτι εἶσαι ὑποτίθεται καί ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας καί βλέποντας ἐσένα πού πηγαίνεις στήν Ἐκκλησία ἔτσι στολισμένη, νά τούς ἀπομακρύνεις ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἂν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί ζούσαμε σωστά, θά ἔπρεπε νά εἴχαμε ἀλλάξει ὅλον τόν κόσμο. Ἐδῶ δώδεκα Ἀπόστολοι καί ἄλλαξαν μυριάδες ἀνθρώπους. Ἐμεῖς πού εἴμαστε 10.000.000 Ἕλληνες, ὑποτίθεται Ὀρθόδοξοι χριστιανοί, δέν θά ἔπρεπε νά ἔχουμε δουλέψει καί νά ἔχουμε ἀλλάξει πάρα πολλούς ἀνθρώπους; Κι ὅμως πάθαμε ἀκριβῶς τό ἀντίθετο. Ἀρχίσαμε νά μοιάζουμε μέ τούς ἀπολίτιστους καί μέ τούς ἀβάπτιστους.
«Στό τέλος λυπηθεῖτε τήν ἀπώλεια καί τήν κόλαση τόσων καί τόσων ψυχῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποίοι βλέποντάς σας στολισμένες πορνεύουν καί μοιχεύουν μέ τήν καρδιά τους, ὅπως εἶπε παραπάνω ὁ Κύριος. Καί γιά ὅλα αὐτά μετανοῆστε καί σταματῆστε εἰς τό ἑξῆς τήν παράλογη ἐπιθυμία τῶν παρόμοιων καλλωπισμῶν».
Τί σημασία ἔχει νά νηστεύεις, ὅταν δέν προσέχεις τόν ἑαυτό σου καί ρίχνεις ἔτσι καί τόν ἄλλον στήν ἁμαρτία. Τί σημασία ἔχει μόνο τό νά πηγαίνεις στήν Ἐκκλησία, ὅταν δέν τηρεῖς αὐτά τά μικρά, ἀπό τά ὁποῖα πρέπει νά ἀρχίσεις.
«Καλύτερα ὅμως μισεῖστε μέσα ἀπό τήν ψυχή σας τά παρόμοια στολίδια. Διότι αὐτά εἶναι δολώματα καί ἀγκίστρια καί δίχτυα καί παγίδες τοῦ διαβόλου, μέ τά ὁποῖα δολώνει καί πιάνει στό ἀγκίστρι, ψαρεύει καί παγιδεύει γιά θάνατο τίς ψυχές ἐκείνων πού βλέπουν».

Ταιριάζει ἐδῶ ἡ ἱστορία πού ἀναφέρει ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης:
«Ἦταν μιά παρθένα πάρα πολύ ὡραία καί ὄμορφη, τήν ὁποία ἐπειδή τήν ἀγάπησε ἕνας γυναικόδουλος νέος, κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιά νά πραγματοποιήσει μέ ἐκείνη τήν ἐπιθυμία του. Ἡ νέα λοιπόν, ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐκεῖνος ὁ νέος ὑποφέρει τόσο ἀπό τόν ἔρωτά της, βρῆκε τρόπο καί μέσο μέ τό ὁποῖο καί τόν ἑαυτό της διατήρησε καθαρό καί ἔσβησε τήν ἐπιθυμία ἐκείνου τοῦ ταλαίπωρου. Ξύρισε ὅλα τά μαλλιά τῆς κεφαλῆς της. Κατόπιν παίρνοντας στάχτη ἀνακατεμένη μέ νερό, ἔχρισε ὅλο τό πρόσωπό της», μουντζουρώθηκε. «Καί μετά ἀπό αὐτά κάλεσε τόν νέο ἐκεῖνον νά ἔρθει κοντά της. Ὅταν πλησίασε τοῦ λέει τά ἑξῆς: ‘ταλαίπωρε αὐτήν τήν ἀσχήμια ἀγαπᾶς’; Καί ἐκεῖνος βλέποντάς την νά ἔχει γίνει τέτοιο ἐλεεινό θέαμα, ἄξιο ἀποστροφῆς καί ἀηδίας καί ὄχι ἀγάπης, συνῆλθε καί ἀπαλλάχθηκε ἀπό τή μέθη. Καί ὄχι μόνο ἔσβησε τή φωτιά τῆς ἐπιθυμίας, ἀλλά κατόπιν ἔγινε ἕνας φοβερός ἐραστής τῆς σωφροσύνης καί τῆς παρθενίας».
«Αὐτήν τή θεοφιλή καί πάρα πολύ συνετή νέα πρέπει νά μιμοῦνται καί οἱ γυναῖκες τοῦ σημερινοῦ καιροῦ καὶ ὄχι μόνο νά μήν καλλωπίζονται, ἀλλά καί τή φυσική ὁμορφιά πού ἔχουν πρέπει νά τήν καταστρέφουν, γιά νά μή γίνονται αἰτία τῆς καταστροφῆς τῶν ψυχῶν».

Εἴδατε τί ἐντυπωσιακό πράγμα ἔκανε αὐτή ἡ νέα! Θά πεῖτε εἶναι ὑπερβολικό αὐτό. Τουλάχιστον νά προσέχουμε καί νά μή χρησιμοποιοῦμε ψεύτικα στολίδια, πού σκανδαλίζουν ψυχές.

Πρέπει νά στολίζεται ἡ ψυχή καί ὄχι τό σῶμα. Οἱ ἀρετές εἶναι ὁ ἀληθινός στολισμός.

Λέει ὁ ἅγιος «Ἐσεῖς ὅταν στολίζεστε καί καλλωπίζεστε νομίζετε ὅτι στολίζετε καί καλλωπίζετε τόν ἑαυτό σας καί τόν ἀληθινό ἄνθρωπο. Ἀνόητες πού εἶστε! Ὁ ἀληθινός σας ἑαυτός καί ὁ κυρίως ἄνθρωπος δέν εἶναι τό φαινόμενο σῶμα. Ὅπως λέει ὁ Μέγας Βασίλειος ‘ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι αὐτό πού φαίνεται, ἀλλά ἄνθρωπος εἶναι ἡ ἀόρατη ψυχή καί ὁ ἐσωτερικός νοητός ἄνθρωπος, αὐτό τό ὁποῖο θά ζήσει αιώνια’. Ἡ ψυχή εἶναι αύτή πού δίνει ζωή στό σῶμα καί τρέφει καί κινεῖ τό σῶμα καί τό κάνει νά αἰσθάνεται». Ἄν φροντίζαμε τήν ψυχή μας σωστά, θά εἴχαμε ἕνα πολύ ζωντανό σῶμα. Γιατί πολλές φορές καταπίπτει τό σῶμα; Γιατί ἔχει καταπέσει ἡ ψυχή ἀπό τήν πνευματική ἀσιτία καί ἀπό τίς πολλές ἁμαρτίες. «Ἐνῶ τό σῶμα χωρίς τήν ψυχή εἶναι νεκρό, ἀκίνητο καί ἀναίσθητο».
Οἱ ἄνθρωποι, γιά παράδειγμα, πού ἔχουν πάθει κατάθλιψη δέν θέλουν νά κάνουν τίποτα. Μά γιατί; Ἀφοῦ κοιμοῦνται καί τρέφονται μιά χαρά! Διότι ἡ ψυχή τους ἔχει σχεδόν νεκρωθεῖ. Ἔχει ἀρρωστήσει ἀπό τίς πολλές ἁμαρτίες καί προπάντων ἀπό τόν ἐγωισμό, τήν ὑπερηφάνεια.
«Ἔτσι ἐσεῖς ὅταν στολίζεστε δέν κάνετε τίποτα ἄλλο, παρά νά στολίζετε ἕνα ἄγαλμα, πού εἶναι τυφλό καί κουφό. Ὅπως στόλιζαν οἱ παλαιοί εἰδωλολάτρες τά ἀναίσθητα εἴδωλα. Ὅπως λέει ὁ Ἱερεμίας ‘τά νόμιμα τῶν ἐθνῶν εἶναι μάταια. Εἶναι ξύλο κομμένο ἀπό τό δάσος, ἔργο ξυλουργοῦ καί χῶμα, στολισμένα μέ ἄργυρο καί χρυσό’ (Ἱερ. 10,3). Γι’ αὐτό λοιπόν αὐτήν τήν ἐπιθυμία πού ἔχετε τώρα γιά νά στολίζετε τόν ἐξωτερικό καί ψεύτικο ἄνθρωπο, μετατρέψτε την στήν ψυχή καί στόν ἐσωτερικό ἄνθρωπο, τόν ἀληθινό ἄνθρωπο. Στολίζετέ τον μέ τίς ἀρετές. Διότι πράγματι πάσχετε ἀπό μεγάλη ἄγνοια, ὅταν στολίζετε τό σῶμα πού εἶναι θνητό, πού σήμερα ὑπάρχει καί αὔριο δέν ὑπάρχει καί περιφρονεῖτε τήν ἀστόλιστη ψυχή σας πού εἶναι ἀθάνατη. Ἔτσι, σᾶς ἐλέγχει ὁ Θεῖος Χρυσόστομος, ὁ Ἰωάννης καί λέει: ΄Γιατί στολίζεις τό σῶμα καί καταφρονεῖς τήν ψυχή πού εἶναι γεμάτη ἀπό ἀκαθαρσία καί διατηρώντας τήν αἰσχρή καί ἄσχημη καί μαύρη ψυχή νομίζεις ὅτι κερδίζεις κάτι ἀπό τά χρυσά πού βάζεις στό σῶμα; Πόση ἀνοησία εἶναι αὐτή! Στρέψε μέσα τόν στολισμό αὐτόν καί τά στολίδια αὐτά τοποθέτησέ τα στήν ψυχή’. Θέλετε νά φαίνεστε ὡραῖες καί ὄμορφες; Ἀρκεστεῖτε στή διάπλαση καί τήν ὀμορφιά πού σᾶς χάρισε ὁ Δημιουργός καί μή θέλετε νά προσθέσετε ξένα στολίδια πάνω σέ αὐτήν. Γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό ἐσεῖς δείχνετε ὅτι εἶστε τελειότερες καί σοφότερες ἀπό τόν Θεό. Καί ἴσως γι’ αὐτό θέλετε νά διορθώνετε τήν ἀτελή δημιουργία Του, ὅπως σᾶς κατηγορεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χρυσόστομος λέγοντας: ΄Θέλεις νά φαίνεσαι καλή καί ὄμορφη; Ἀρκέσου στή

διάπλαση τοῦ Δημιουργοῦ. Γιατί προσθέτεις τά χρυσά; Γιά νά διορθώσεις τάχα τό δημιούργημα τοῦ Θεοῦ;’».
Βλέπετε ὅτι ὁ καλλωπισμός ἀγγίζει τά ὅρια τῆς βλασφημίας. Εἶναι σάν νά λέμε στόν Θεό ὅτι δέν μᾶς ἔφτιαξε ὄμορφους καί θέλουμε νά διορθώσουμε αὐτό πού ἔφτιαξε.
«Θέλετε να φανεῖτε ὡραῖες; Ντυθεῖτε τή σωφροσύνη, τήν ἐλεημοσύνη, τήν ταπείνωση καί τίς ἄλλες ἀρετές. Γιατί αὐτός ὁ στολισμός εἶναι τιμιότερος ἀπό χρυσό καί μαργαρίτες καί πολύτιμους λίθους. Αὐτός ὁ στολισμός τήν ὡραία γυναίκα τήν κάνει πιό ὡραία καί τήν ἄσχημη τήν κάνει ὄμορφη. Χωρίς τόν στολισμό αὐτό καί ἡ πιό ὡραία γυναίκα εἶναι πράγματι ἄσχημη καί μέ κακή μορφή».
Ὁ ὅσιος γέροντας Παΐσιος, ἄν καί τοῦ ἔλειπαν δόντια, ἦταν πολύ ὡραῖος γιατί εἶχε ντυθεῖ μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί αὐτός εἶναι ὁ ὄμορφος στολισμός τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι ὁ στολισμός τοῦ σώματος. Ἄν θέλετε, πιστέψτε με, θά σᾶς πῶ κάτι προσωπικό. Ὅταν ἔρχονται ἄνθρωποι καί εἶναι ἀνεξομολόγητοι, εἶναι καταθλιμμένοι, σκοτεινοί καί ἄσχημοι. Μόλις ἐξομολογηθοῦν σωστά καί διαβαστεῖ ἡ εὐχή καί ἔρθει σ’ αὐτούς ἡ Θεία Χάρη ἀπό τόν Θεό, ἔχουν μιά τελείως διαφορετική ὄψη. Τό πρόσωπό τους λάμπει καί χαμογελοῦν, ἐνῶ πρίν δέν χαμογελοῦσαν. Εἶναι πράγματι ὄμορφοι καί ἄς εἶναι ἀπό τό φυσικό τους ἄσχημοι. Λάμπει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μέσα τους καί εἶναι ὄμορφοι. Θέλετε λοιπόν νά εἶστε πραγματικά ὄμορφοι; Νά ἐξομολογεῖστε τακτικά, γιά νά τό πῶ πρακτικά. Νά καθαρίζετε τήν ψυχή σας.
«Ἔτσι τό γράφει ὁ ἴδιος χρυσός κάλαμος τοῦ Ἰωάννη: ‘’Θέλεις νά φαίνεσαι ὡραία; Ντύσου τήν ἐλεημοσύνη, ντύσου τή φιλανθρωπία, ντύσου τή σωφροσύνη καί τήν ταπείνωση. Αὐτά καί τήν ὡραία πιό καλή τήν κάνουν καί ἐκείνη πού δέν εἶναι ὄμορφη, πιό ὄμορφη τήν κάνουν. Ἐνῶ τήν κακή, δέ μπορεῖ κανείς νά τήν πεῖ καλή καί ἄν ἀκόμα φαίνεται καλή’’».

ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

- Ἐρώτηση...
Ἀπάντηση: Ὅσοι πηγαίνουν στά καρναβάλια τελικά πρός τόν διάβολο πηγαίνουν καί συγκεκριμένα πρός τόν Βάκχο. Ὁ Βάκχος ἦταν ὁ θεός τοῦ κρασιοῦ, τοῦ μεθυσιοῦ καί τῆς ἀνηθικότητας. Δυστυχῶς καί οἱ ἄρχοντες καί οἱ πολιτικοί μας ἀνεπιγνώστως ἤ ἐν ἐπιγνώσει προσπαθοῦν νά μᾶς γυρίσουν στήν εἰδωλολατρία. Ὅλα αὐτά τά ἅρματα πού παρελαύνουν ἔχουν πάνω τους δαιμονικές μορφές. Προσπαθοῦν νά μᾶς γυρίσουν στίς λατρεῖες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦταν ἄψογοι. Ἦταν σέ πολλά ψεκτοί καί ἔκαναν καί πολύ ἄσχημα πράγματα. Δέν πρέπει λοιπόν νά τούς μιμηθοῦμε. Ἀλίμονο ἄν ξαναγυρίσουμε σέ αὐτά. Εἴπαμε καί τό ἀποτέλεσμα ἀπό αὐτά τά καρναβάλια.
Πρέπει νά γνωρίζουμε τήν ἀλήθεια. Ὅσοι δέν γνωρίζουν, δέν δικαιολογοῦνται, γιατί ἡ ἄγνοια εἶναι κολάσιμη, δέν εἶναι ἀγνή. Ἡ ἄγνοια εἶναι ἔνοχη. Ὀφείλουμε νά μάθουμε. Ἄν εἴμαστε Χριστιανοί καί λέμε ὅτι ἀγαπᾶμε τόν Χριστό, ὀφείλουμε νά

μάθουμε καταρχήν τί θέλει ὁ Χριστός ἀπό ἐμᾶς. Ὅταν ἀγαπᾶς ἕνα πρόσωπο δέν ζητᾶς νά μάθεις τί τοῦ ἀρέσει; Καί αὐτό τό κάνεις γιά νά τόν ἀναπαύσεις. Γιά παράδειγμα, ἡ γυναίκα γιά νά εὐχαριστήσει τόν ἄνδρα της, ρωτάει νά μάθει ποιό φαγητό τοῦ ἀρέσει καί τό μαγειρεύει γιά νά τόν ἱκανοποιήσει. Ὁ Πλάστης, ὁ Δημιουργός μας, ὁ Σωτήρας μας, Αὐτός πού θυσιάστηκε γιά μᾶς -ὄχι γιά Αὐτόν- μᾶς ἔδωσε τίς ἐντολές, ὄχι γιατί Αὐτός ὠφελεῖται ἀπό αὐτό. Μᾶς τίς ἔδωσε σάν δῶρο, ἀφοῦ οἱ ἐντολές εἶναι οἱ προδιαγραφές μας. Κι ἐμεῖς δέν ξέρουμε κἄν ποιές εἶναι οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ! Πρέπει νά τά μάθουμε, μήν τά περιμένουμε ὅλα ἕτοιμα.
Πρέπει νά διαβάζουμε τήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη. Νοεῖται Χριστιανός νά μήν ἔχει διαβάσει καί νά μήν ξέρει τί ἔχει γράψει ὁ Χριστός γιά μᾶς; Αὐτά εἶναι κατεξοχήν γραμμένα ἀπό τόν Θεό. Αὐτά καί ὅσα ἑρμηνευτικά ἔχουν γράψει οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τά πρῶτα πού πρέπει νά μαθαίνουμε. Δυστυχῶς στά σχολεία μαθαίνουν ἄλλα πράγματα, ὅπως τή μυθολογία κ.λ.π. Δέν πρέπει νά ἐπαναπαυόμαστε, γιατί τό κράτος, ἡ παιδεία καί ὁ κόσμος εἶναι ἄθεα. Τό λέει καθαρά ἡ Ἁγία Γραφή «ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», δηλαδή εἶναι κάτω ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ πονηροῦ. Δέν πρέπει ἀβασάνιστα νά δεχόμαστε τίς ὅποιες συνήθειες, τίς ὁποῖες ἐνδεχομένως μπορεῖ νά τίς μάθαμε ἀκόμα καί ἀπό τούς γονεῖς μας.
Γιατί στά καρναβάλια ἄλλαζαν τή μορφή τους; Γιά νά κάνουν μέ ἄνεση τίς ἀνηθικότητές τους.

- Ἐρώτηση...
Ἀπάντηση: Ἡ ἐκκοσμίκευση εἶναι σχιζοφρένεια. Εἶναι ματαιοπονία καί ἄδικος κόπος νά προσπαθοῦμε νά συνδυάσουμε τόν κόσμο μέ τόν Θεό. Δέν γίνεται, σᾶς τό λέω καθαρά. Ὁ ἄνθρωπος πού προσπαθεῖ νά τά βολέψει καί τά δύο, βασανίζεται. Δέν μπορεῖς τό πρωί νά ἀνάβεις κερί στόν Χριστό καί τό βράδυ στόν Δία. Ἤ θά εἶσαι μέ τόν Χριστό, ἤ με τόν Δία.

- Ἐρώτηση...
Ἀπάντηση: Πρῶτον ἔχουν ἐπίσημα καθιερωθεῖ τά Διονύσια, τά ὁποῖα εἶναι εἰδωλολατρική τελετουργία καί δεύτερον οἱ τρύπες πού κάνουν οἱ ἄνθρωποι πλέον ἀκολουθώντας τή μόδα σέ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματος (γλώσσα, αὐτιά, κτλ), προκαλοῦν καρκίνο. Αὐτό εἶναι γνωστό καί ἀπό τήν Ἰατρική. Ὅπου ὑπάρχει ἕνας χρόνιος ἐρεθισμός μέ ἕνα ξένο σῶμα, εἶναι πολύ πιθανόν νά γίνει καρκίνος. Βλέπετε ὁ διάβολος πῶς προσπαθεῖ νά μᾶς σκοτώσει μέ χίλιους δυό τρόπους.
Τά τατουάζ καί ὅλα αὐτά εἶναι πράγματα πού κάνουν οἱ μάγοι γιά νά προσελκύσουν τά πονηρά πνεύματα.

- Ἐρώτηση...
Ἀπάντηση: Εἶναι πολύ καλύτερο νά μήν ἐργάζεται ἡ γυναίκα καί νά μένει στό σπίτι της σάν ἕνας ἡσυχαστής ἐν τῷ κόσμω. Νά ἀναπαύει καί τόν σύζυγό της καί νά ἔχει ἀπόθεμα πνευματικό καί ψυχικό. Νά λειτουργεῖ σάν ἀμορτισέρ καί νά παίρνει καί τούς κραδασμούς τοῦ ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ταλαιπωρεῖται μέσα στόν κόσμο. Νά ἐμπνέει

καί νά διαμορφώνει μία ἀτμόσφαιρα ἁγιοπνευματική μέσα στό σπίτι. Εἶναι πολύ σημαντικό. Ἄλλο εἶναι νά ἔρθει τό παιδί καί νά μή βρεῖ κανέναν μέσα στό σπίτι καί νά ἔρχεται ἡ μητέρα μέσα στά νεῦρα καί τό ἄγχος προσπαθώντας νά προλάβει νά μαγειρέψει κάποιο φαγητό καί τά παιδιά νά εἶναι πεινασμένα γιά ἀγάπη κι ἄλλο νά ἔρθει σπίτι καί νά βρεῖ τή μητέρα του χαμογελαστή, νά τά ἔχει ὅλα ἕτοιμα, νά τό πάρει τό παιδί νά τό βάλει νά προσκυνήσει τίς εἰκόνες, νά κάνουν προσευχή, νά καθίσουν ὅλοι μαζί νά φᾶνε. Εἶναι τελείως διαφορετικά τά πράγματα. Ἔτσι ἔχουμε ψυχικά ἰσορροπημένους ἀνθρώπους. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι εἶναι ψυχικά ἀνισόρροποι γιατί χάθηκε τό σπίτι, ἡ οἰκογενειακή ἑστία. Αὐτή ἡ διάλυση εἶναι σκόπιμη ἀπό αὐτούς τούς στρούκτουρες τῆς νέας ἐποχῆς, πού προωθοῦν καί τόν φεμινισμό καί ὅλα αὐτά.

- Ἐρώτηση...
Ἀπάντηση: Εἶναι μακάριο νά θησαυρίζετε στόν οὐρανό καί ὄχι στή γῆ (Ματθ. 6,20), λέει ὁ Χριστός μας. Πόσοι εἶχαν μαζεμένα χρήματα στό σπίτι, κρυμμένα στά ντουλάπια καί μπῆκαν οἱ κλέφτες μιά μέρα καί τούς τά πῆραν ὅλα;

Ἀρχ. Σάββας Ἁγιορείτης
http://hristospanagia3.blogspot.gr/